

Prova d'aptitud personal
Graus en Educació Infantil i en Educació Primària

Competència comunicativa i raonament crític
Sèrie 1

Qualificació			TR
Secció 1	Part 1		
	Part 2		
Secció 2			
Secció 3			
Suma de les notes (qualificació sobre 100)			
Qualificació sobre 10			
Qualificació final			

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal

Aula

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

Aquesta prova consta de tres seccions:

Secció 1. Comprensió lectora

Secció 2. Expressió escrita

Secció 3. Reflexió sobre la llengua escrita

Tingueu en compte les observacions següents:

1. És obligatori respondre en català.
 2. La prova avalua la capacitat d'expressar-se correctament. Per aquest motiu, es penalitzaran els errors d'ortografia, de lèxic, de morfologia i de sintaxi amb un descompte d'1 punt per errada (el conjunt de la prova té un valor de 100 punts).
 3. Escriviu les respostes en l'espai assignat. Podeu utilitzar les pàgines 10 i 11 per a fer esquemes, esborranys, etc., però tingueu en compte que no es corregiran en cap cas.
-

SECCIÓ 1. COMPRENSIÓ LECTORA

Llegiu aquest text i responeu a les qüestions que es plantegen tot seguit.

Capítol 26

La nostra pell és una gran pàgina en blanc; el cos, un llibre. El temps va escrivint a poc a poc la seva història a les cares, als braços, als ventres, als sexes, a les cames. Tot just arribem al món, ens imprimeixen una gran «O» a la panxa, el melic. Després, van apareixent lentament altres lletres. Les línies de la mà. Les pigues, com punts i a part. Les ratlles que deixen els metges quan obren la carn i després la cusen. Amb el pas dels anys, les cicatrius, les arrugues, les taques i les ramificacions varicoses tracen les síl·labes que relaten una vida.

Torno a llegir el *Rèquiem* de la meravellosa poeta Anna Akhmàtova, on descriu les llargues files de dones davant de la presó de Leningrad. Akhmàtova va conèixer a fons la desgràcia: el seu primer marit va ser afusellat; el segon va morir d'extenuació en un camp de treball del gulag; el seu únic fill va ser detingut diverses vegades i va estar deu anys pres. Un dia, quan va veure al mirall el seu aspecte demacrat i els solcs que el patiment li estava deixant a la cara, va recordar la imatge de les antigues tauletes mesopotàmiques. I va escriure un vers trist i inoblidable: «Ara sé com traça el dolor rudes pàgines cuneïformes a les galtes». Jo també, en algunes ocasions, he vist persones amb la cara que sembla argila incisa per la pena. I després de llegir el poema d'Akhmàtova, ja no ho puc evitar: les tauletes assíries em suggereixen rostres de persones que han viscut —han patit— molt.

Però no solament el temps escriu sobre la pell. Algunes persones es fan tatuar frases i dibuixos per adornar-se com si fossin pergamins il·luminats. No ho he fet mai i, tanmateix, comprenc aquesta pulsio per deixar empremta, per acolorir i convertir en text el propi cos. Recordo les setmanes extasiades que vaig viure amb una amiga adolescent quan va decidir fer-se el seu primer tatuatge. Va alçar davant meu la gasa que el cobria. Vaig mirar fixament les lletres encara tendres i la carn del braç envermellida; quan el múscul es tensava, semblava que les paraules tremolessin amb un subtil moviment propi. Em vaig sentir fascinada per aquella frase capaç de palpit, de suar, de sagnar (un llibre viu).

Sempre m'ha intrigat saber què escriu la gent en el llibre de la seva pell. Una vegada vaig conèixer un tatuador i vam parlar del seu ofici. La majoria, em va dir, es tatua amb el desig de recordar per sempre una persona o un fet. El problema és que els nostres «sempres» acostumen a ser efimers, i aquesta mena de tatuatges són els que estadísticament provoquen més penediments. Altres clients trien frases positives, lletres de cançons *pop*, poemes. Encara que els textos siguin clixés, males traduccions o lletres sense gaire sentit, tenir-los gravats al cos els fa sentir únics, especials, bonics i plens de vida. Crec que el tatuatge és una forma de supervivència del pensament màgic, el rastre d'una fe ancestral en l'aura de les paraules.

El pergami viu no és només una metàfora, la pell humana pot transportar missatges escrits i ser llegida. En situacions excepcionals, els cossos serveixen com a canal ocult d'informació. L'historiador Heròdot explica una història estupenda —basada en fets reals— sobre tatuatges, intrigues i espies en temps antics. En una època de grans turbulències polítiques, un general atenès que es deia Histieu volia esperonar el seu gendre Aristàgores, tirà de Milet, perquè fes esclatar una revolta contra l'Imperi persa. Es tractava d'una conspiració altament perillosa: tots dos s'hi jugaven la vida. Els camins estaven vigilats i era de preveure que escorcollarien els missatgers d'Histieu abans d'arribar a Milet, a l'actual Turquia. On podien portar amagada una carta que els condemnava a la tortura i a la mort lenta si es descobria? El general va tenir una idea enginyosa: li va afaitar el cap al més lleial dels seus esclaus, li va tatuar un missatge al cuir cabellut i va esperar que li tornessin a créixer els cabells. Les paraules tatuades eren: «Histieu a Aristàgores: revolta Jònia». Quan els cabells van despuntar i van tapar la consigna subversiva, va enviar l'esclau a Milet. Per a més seguretat, l'esclau no sabia res de la conjuració. Només tenia ordres d'afaitar-se els cabells a casa d'Aristàgores i dir-li que fes una ullada al seu cap pelat. Sigillós com un espia de la Guerra Freda, el missatger va viatjar, va estar tranquil mentre l'escorcollaven, va arribar a la seva destinació sense que el complot es descobrís i es va rapar el cap. El pla va tirar endavant. Ell no va saber mai —ningú no es pot llegir la pròpia coroneta— què deien les paraules incendiàries tatuades per sempre més al seu cap.

Aquesta misteriosa xarxa que tramen el temps, la pell i les paraules es troba en el nucli del *thriller* *Memento*, dirigit per Christopher Nolan. El seu perplex protagonista, Leonard, pateix amnèsia anterògrada a causa d'un trauma. No pot emmagatzemar els records recents; la consciència de tots els seus actes s'esvaeix al cap de poc temps sense deixar empremta. Cada matí es desperta sense recordar res del dia anterior, dels mesos anteriors, de tot el temps transcorregut des del tràgic accident que li va provocar aquest dany cerebral. Malgrat la malaltia, Leonard pretén trobar l'home que va violar i matar la seva dona, i venjar-se'n. Ha creat un sistema que li permet moure's per un món que s'esborra, ple d'intrigues, manipulacions i trampes: es fa tatuar a les mans, als braços i al pit la informació essencial sobre ell mateix, i cada dia hi retroba la seva pròpia història. Amb una identitat amenaçada per l'oblit, només la lectura dels seus tatuatges li permet mantenir la recerca i el propòsit. La veritat del relat se'ns escapa entre l'embull de mentides dels personatges, incloent-hi Leonard, de qui acabem sospitant. La pel·lícula està construïda amb l'estructura d'un puzzle fragmentari, com la ment del seu protagonista i com el mateix món contemporani.

Això, indirectament, ens porta a fer una reflexió sobre la naturalesa dels llibres: extensions de la memòria, els únics testimonis —imperfectes, ambigus però insubstituïbles— dels temps i dels llocs on no ha arribat el record viu.

Adaptació d'un text d'Irene VALLEJO. *L'infinit dins d'un jonc*.
Trad. de Núria Parés. Barcelona: Columna, 2020, cap. 26, p. 76-78

Part 1

Tenint en compte el text que heu llegit, trieu la resposta correcta en cadascuna de les cinc qüestions següents.

[15 punts: 3 punts per cada resposta correcta, 0 punts per les qüestions no contestades i -1,5 punts per cada resposta incorrecta]

1. El text conté diversos relats amb propòsits específics. Quina de les afirmacions següents n'explica la funció de manera correcta?
 - a) El relat d'Heròdot i el *Rèquiem* d'Akhmàtova són dos exemples de com els tatuatges impresos a la pell ajuden a refer records.
 - b) *Memento* i *Rèquiem* són dos exemples de com els tatuatges són una eina útil per a la recerca de l'oblit.
 - c) El relat d'Heròdot i *Memento*, de Nolan, mostren estratègies singulars per a reproduir un missatge.

2. Escolliu la frase que explica correctament el punt de partida del relat d'Heròdot:
 - a) Heròdot volia que Aristàgores es revoltés contra Milet.
 - b) Histieu volia que el tirà de Milet es revoltés contra l'Imperi persa.
 - c) Aristàgores volia que Milet es revoltés contra l'Imperi persa.
3. En el text se citen diferents personatges. Trieu l'ordre cronològic correcte, segons l'època en què van viure:
 - a) Aristàgores – Heròdot – Akhmàtova – Nolan
 - b) Heròdot – Aristàgores – Nolan – Akhmàtova
 - c) Nolan – Akhmàtova – Heròdot – Aristàgores
4. Quina de les afirmacions següents sobre les tauletes assíries és certa?
 - a) Les tauletes assíries recorden a Vallejo el patiment en el gulag.
 - b) El patiment marcat al rostre d'Akhmàtova recorda a la poeta les tauletes assíries.
 - c) Vallejo relaciona el patiment en els gulags amb les tauletes assíries.
5. Per què les paraules *thriller* i *Memento* estan escrites en cursiva?
 - a) Perquè una és un anglicisme i l'altra és el títol d'una pel·lícula.
 - b) Perquè són citacions, no són paraules de l'autora.
 - c) Perquè són dos conceptes clau que cal recalcar.

Espai per a la correcció		
Secció 1. Part 1	Qüestió 1	
	Qüestió 2	
	Qüestió 3	
	Qüestió 4	
	Qüestió 5	
	Total de les qüestions*	

3 punts per cada resposta correcta, 0 punts per les qüestions no contestades i -1,5 punts per cada resposta incorrecta.

* Aquest total no pot ser inferior a 0 punts.

Responen a les tres qüestions següents, relatives al text que heu llegit, d'una manera sintètica i amb les vostres paraules. Per a respondre, feu servir únicament l'espai que hi ha a sota de cada qüestió.

6. Expliqueu tres de les diferents funcions que tenen els tatuatges, segons el text.

7. Resumiu l'argument de la pel·lícula *Memento* seguint un ordre cronològic.

8. Què significa la frase «El problema és que els nostres “sempres” acostumen a ser efímers»?

Espai per a la correcció		
Secció 1. Part 2	Qüestió 6	
	Qüestió 7	
	Qüestió 8	
	Suma	
	Descompte per faltes	
	Total de les qüestions	

-5-

SECCIÓ 2. EXPRESSIÓ ESCRITA

[50 punts. Es valorarà l'adequació, la coherència i la cohesió del text.]

Feu el retrat d'una persona a partir de les marques que tingui al cos (tatuatges, arrugues, ferides, etc.). Expliqueu l'origen o la història d'aquests senyals, i com han afectat el seu caràcter i la seva vida.

Heu d'elaborar un text que es pugui entendre de manera autònoma; ha de tenir títol i una extensió d'entre dues-centes cinquanta i tres-centes paraules. Anoteu al final el nombre de paraules que heu escrit.

Espai per a la correcció			
Secció 2	Valoració global		
	Adequació	Objectiu	
		Gènere	
		Registre	
	Coherència	Estructura	
		Informació	
		Argumentació i valor afegit	
	Cohesió	Sintaxi	
		Puntuació	
		Connexió d'idees	
	Suma		
	Descompte per faltes		
	Total		

SECCIÓ 3. REFLEXIÓ SOBRE LA LLENGUA ESCRITA

[20 punts: 0,5 punts per cada error detectat degudament, 0,75 punts per cada correcció adequada i 0,75 punts per cada justificació ben argumentada]

El text següent conté diversos errors. Fent ús de les taules que hi ha a continuació, detecteu i corregiu deu errors d'expressió escrita i justifiqueu-ne la correcció. Els errors poden ser de cultura general, ortografia, lèxic, morfologia, sintaxi, puntuació, adequació, coherència o cohesió. Per fer-ho, seguiu la pauta següent:

Error: Escriviu la forma incorrecta tal com apareix en el text.

Línia: Escriviu en quin número de línia es troba l'error.

Correcció: Escriviu la forma correcta.

Justificació: Expliqueu els motius o la normativa que determinen que la forma és incorrecta.

Akhmàtova

Anna Andréievna Gorenko, neix a Odessa, en una família noble d'ascendència tàrtara. Comença a escriure de molt jove i, davant del rebuig del seu pare que no volia veure el seu nom relacionat amb una cosa tan poc respectable com la poesia, pren el cognom de la seva àvia tàrtara, Akhmàtova. Comença la carrera de dret a la capital russa, Kíev, però
5 l'abandona per estudiar història i literatura a sant Petersburg.

Es casa amb el poeta Nikolai Gumiliov. El matrimoni, res convencional, dura pocs anys i en neix un fill, Lev. Durant aquests anys, viatja per Itàlia i França, i publica els seus primers poemaris, *El vespre* i *El rosari*. Després d'un segon matrimoni, Anna es casa, per quarta vegada, amb l'historiador de l'art Nikolai Punin. Aquest mateix any, el seu primer
10 marit és detingut i fusilat, acusat de conspiració. Akhmàtova deixa de publicar i viu en condicions d'escassès.

Uns anys després, detenen el seu únic fill, l'empresonament del qual inspira al cicle *Rèquiem*. La poetessa sobreviu fent traduccions i assajos. Mentres, va escrivint *Poema sense heroi*. Els temes que parla la poesia d'Akhmàtova són universals. Joseph Brodsky
15 escriu en el pròleg de *Rèquiem*: «Naturalment, poemes d'aquesta mena no podien publicar-se, ni tan sols escriure's o mecanografiar-se. Els memoritzaven l'autora i set persones més, ja que ella no confiava gaire amb la seva memòria. De tant en tant, es reunia amb una persona o altre i li demanava que l'hi recités en veu baixa aquesta o aquella selecció de poemes, a manera d'inventari.»

1	Error:	Línia:	Correcció:	Total:
	Justificació:			
2	Error:	Línia:	Correcció:	Total:
	Justificació:			
3	Error:	Línia:	Correcció:	Total:
	Justificació:			

4	Error:	Línia:	Correcció:
	Justificació:		
5	Error:	Línia:	Correcció:
	Justificació:		
6	Error:	Línia:	Correcció:
	Justificació:		
7	Error:	Línia:	Correcció:
	Justificació:		
8	Error:	Línia:	Correcció:
	Justificació:		
9	Error:	Línia:	Correcció:
	Justificació:		
10	Error:	Línia:	Correcció:
	Justificació:		

Espai per a la correcció				
Secció 3	1		7	
	2		8	
	3		9	
	4		10	
	5		Suma	
	6		Descompte per faltes	
			Total	

[Pàgina per a fer esquemes, esborranys, etc.]

[Pàgina per a fer esquemes, esborranys, etc.]

--	--

Etiqueta de l'estudiant

Institut
d'Estudis
Catalans